

uffikert, om man kunde faae reformeerte Studenter til med særligt Hensyn til den Mulighed at kunne opnaae Ansættelse ved Menigheden i Fredericia, at erhverve sig de Qualificationer, som udfordredes for at kunne blive valgt af Menigheden og stadfæstet af Kongen som Præst for den. Af hvad jeg saaledes har tilladt mig at udtale, haaber jeg, det høie Thing vil kunne see, at Skolesproget i den reformeerte Menighed i Fredericia i alt Væsentligt er Dansk, og at der hos Regjeringen ganske vist er en stor Tilbøjelighed til at gjøre Alt, hvad der staaer i dens Magt, for at gennemføre, hvad Forspørgselen gaaer ud paa, ogsaa med Hensyn til Kirkesproget. Jeg maa endnu tillade mig at bemærke, at Sagen rimeligviis med det Første paany vil blive gjort til Gjenstand for en Afstemning af alle de stemmeberettigede Medlemmer af den reformeerte Menighed, fordi man har nogen Grund til at antage, at den Afstemning, der fandt Sted i 1863, ikke er tilgaaet paa en fuldstændig formel Maade. Man savner i alle Tilfælde Oplysning om, hvormange der vare mødte, og en nøjagtig Angivelse af Stemmeantallet, ligesom der ikke er holdt nogen Protocol over Afstemningen. Inden man vil foranlebigge en saadan Afstemning iværksat, ønskes man imidlertid at modtage den reformeerte Præsts Mening om, i hvilken Form Spørgsmaalet burde og med størst Forventning om et heldigt Udfald kunde forelægges Menighedens Medlemmer, ligesom man ogsaa ønsker at modtage hans Ytringer om, paa hvilken Maade han har tænkt sig Menigheden til enhver Tid sikret en Præst, der kunde prædike Dansk. Der er allerede, før Interpellanten anmeldte sin Forspørgsel, skrevet til ham for at indhente hans Erklæringer i disse Henseender, og jeg haaber altsaa, det vil være klart, at der fra Ministeriets Side skal og vil blive gjort Alt, hvad der kan gøres i denne Sag.

Gad: Jeg kan jo ikke Andet end være tilfreds med den Udtalelse, som nu er skeet fra den ærede Kirke- og Undervisningsminister, forsaavidt som det jo af den tydelig fremgaaer, at han meget interesserer sig for dette Forhold og med mig er fuldstændig enig om, at

saaledes som det nu er ordnet, er det absolut uheldigt. Jeg kan ogsaa være enig med ham i det, som han tilspøiede, og som jeg jo allerede har antydnet ved mine Udtalelser, det, som han omtalte angaaende den nuværende Præsts Forhold paa Stedet. Jeg vil ogsaa indbrømme ham, at der vil være nogle Udgifter forbundne med, at Dansk indføres i Kirken og Skolen, navnlig til Bøger, men disse Udgifter kunne jo sikkert ikke være af en saadan Betydning, at jeg ikke er fuldstændig overbeviist om, at naar det var de eneste Udgifter, der vare komne til at spille en Rolle i dette Spørgsmaal, saa vilde det allerede for længe siden have været afgjort i den Retning, som jeg ønsker, men det er det, som er blevet sat i Forbindelse hermed, og som det forekommer mig i en uundvædig absolut Forbindelse hermed, Forhøielsen af Lønnen til Præsten, der har voldt Banfælgelighed. — Jeg er enig med den ærede Kirke- og Undervisningsminister i, at den Løn, som den nuværende Præst har, især efterat han har været der i saamange Aar, og efter hans øvrige Forhold er utilstrækkelig, og at det vilde være høist ønskeligt, om der kunde staffles ham en noget større Løn, men jeg seer oprigtig talt ikke, og dette er for mig et Hovedpunkt, at dette Spørgsmaal staaer i nogen absolut Forbindelse med Spørgsmaalet, om der skal prædiktes Dansk eller Tydsk; det er et Spørgsmaal som beholder sin fulde Berettigelse eller Ufberettigelse — hvorledes man nu engang stiller sig — hvad enten der skal prædiktes i det ene eller det andet Sprog. — Jeg kan ikke nægte, at jeg føler mig overbeviist om, at den nuværende Præst meget snart vil kunne prædike i alle Henseender fuldkommen tilfredsstillende paa Dansk. Jeg er ikke overbeviist om, at han kan gjøre det uden særlig Forberedelse, men jeg føler mig i alle Tilfælde overbeviist om, at den særlige Forberedelse, han kan behøve, vil være mindre betydelig og kun være en Følge af, at det kan genere ham, som er vant til at udtrykke sig fra Prædikestolen paa Tydsk, især i Begyndelsen at skulle gaae over til et andet Sprog, som han iøvrigt er fuldkommen mægtig, og i hvilket han ellers paa alle andre Steder kan udtrykke sig fuldkommen correct. Jeg troer ogsaa, det er vigtigt, naar man stiller herimod